

Ziua frăției oamenilor muncii de pretutindeni

Cu deosebită însuflețire se pregătesc oamenii muncii din țara noastră să întâmpine ziua de 1 Mai, ziua frățietății celor ce muncesc de pretutindeni. Muncitorii din fabrici, uzine și mine țin să cinstească măreața zi a solidarității internaționale a oamenilor muncii, avîntîndu-se cu forțe sporite în întrecerea socialistă. Făuritorii de tractoare din Orașul Stalin, minerii din Vatra Dornel, petroliștii din Tirgoviște, textiliștii din Sibiu, precum și muncitorii de la un însemnat număr de fabrici și uzine se prezintă la 1 Mai cu prevederile primului plan cincinal îndeplinite cu 9 luni înainte de vreme.

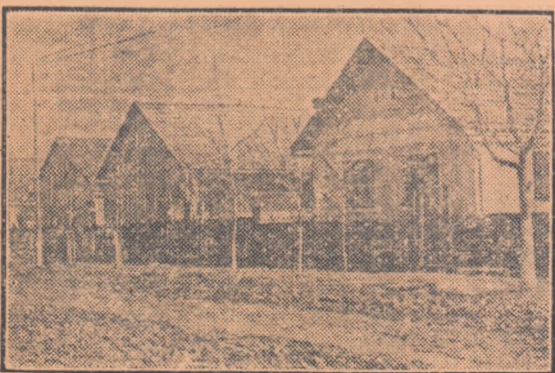
Clocotul muncii înflăcărate răsună și la sate, pe ogoare. Infruntînd vremea neprietnică pe alocuri, tractoriștii, muncitorii din gospodăriile de stat, țărani muncitori colectivști, întovărășiți și cu gospodării individuale au căutat să folosească cu succes fiecare ceas bun de lucru. Muncind în întrecere socialistă, colectivștii din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Medgidia, au însămintat pînă la 15 aprilie toate culturile din prima urgență și au grăpat 200 hectare semănături de toamnă.

În preajma primei zile a însoțitului mai, poporul nostru a primit vestea atît de îmbucurătoare cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole. Această reducere de prețuri este o nouă mărturie a grijii partidului și guvernului față de oamenii muncii de la orașe și sate, este o nouă dovadă a întăririi economiei patriei noastre.

Oamenii muncii din agricultură întâmpină 1 Mai 1955 sporindu-și strădaniile în muncă, pentru a smulge pămîntului 10 milioane tone griu și porumb și cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar. Acesta e angajamentul miilor și miilor de țărani harnici, angajamentul luat față de dragul nostru partid. Deși unele zile n-au fost prielnice pentru lucru, printr-o bună organizare a muncii, folosind cu hărnicie fiecare ceas și toate atelajele, vom cîștiga timpul pierdut. Datoria fiecărui țaran muncitor, a fiecărui producător agricol, este de a munci cu toată priceperea și dragostea în vederea terminării în cel mai scurt timp a însămintărilor de primăvară.

Oamenii muncii din lumea întreagă sărbătoresc anul acesta ziua de 1 Mai sub semnul lutei pentru triumful deplin al păcii, împotriva planurilor războinice ale cercurilor imperialiste americane. Politica iubitoare de pace a Uniunii Sovietice, îndreptată spre micșorarea încordării internaționale, înaripează pe luptătorii împotriva războiului, le dă noi forțe și încredere în viitor.

Sărbătorim al zecelea 1 Mai liber, pășind pe drumul înfloritor al socialismului. Poporul nostru este hotărît să întărească necontenit prietenia frățească cu glorioasa Uniune Sovietică, cu Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, să fie mereu alături de oamenii muncii din lumea întreagă în lupta pentru o viață nouă, împotriva planurilor imperialiste de înrobire a lumii. Sintem siguri că oricît s-ar căzni miliardarii din apus să oprească din drum forțele uriașe ale vieții noi, ori cîte planuri ucigăse vor pune la cale clicile războinice imperialiste, omeniirea muncitoare va birui. Sub steagul roșu luminos ca soarele, steagul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, forțele păcii și socialismului — primăvara omeniirii — vor pași mereu înainte, vor triumfa.

An de an, membrii gospodăriei colective din comuna Berveni, regiunea Baia Mare, obțin recolte tot mai bogate, iar nivelul de trai al colectivștilor se îmbunătățește din zi în zi. Iată în fotografie cîteva din casele colectivștilor, construite de curînd.

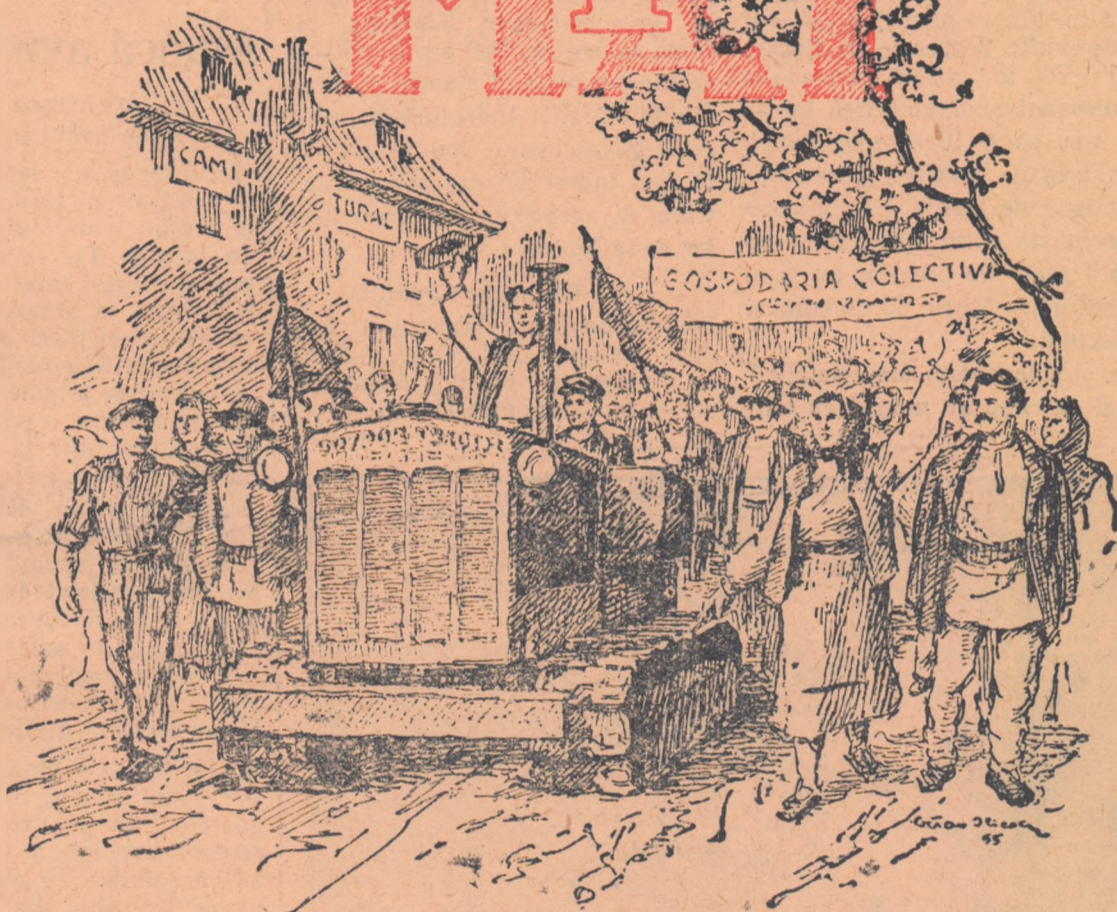
ALBINA

Revista săptămînală
a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 383 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 27 aprilie 1955

TRĂIASCĂ

1 Mai

DRUM DE 1 MAI (fragment) de MIHAIL BENIUC

Mi-aduc aminte, — des am ascultat.
Culcat în cîmp, nu cîni lătrînd în sat,
Ci sacadat lătrat de mitraliere.
Și-n loc de ciocirtii, bombardiere.

Și am văzut nu nourii vîrsînd
Cu ropot apa plîcii pe pămînt,
Ci din pămînt, cu tunet, nor de fum,
Cu limbi de flăcări și miros de scrum.

Prin mai era și-atunci, era prin mai,
Ca tine-aveam și eu un vis bălai;
Dar nu eram alături, ci departe,
Iar între noi — prăpăd și moarte.

Dar lasă. Azi e mai, e mai întii,
Și altul decît altă dată;
Culcat, așeză-ți brațul căpătii
Și-n ochii zimbitori ai fetei cată.

Gîndește-te, în ochii ei,
În ochii ei ce scapără scînteii,
În iezerile astea azurii,
Azi cîte mii de steaguri purpurii.

S-au oglindit în mers, s-au răsfițat
Cînd împreună voi ați defilat;
De cîte ori ai auzit cum se desface
Pe gura-i, înflorînd, cuvîntul pazel.

Tu mîndru porți pe piept Ordinul Muncii,
Iar dînsa poate-i-evidențiată —
De aceea, vezi, aicea sînul luncii
E mai bogat în flori, ca niciodată!

Prietene! frumoasă ți-e aleasa,
Impodobească-ți zimbetul ei casa!
Și fie-le copiilor tăi mamă
În dimineața vieții ce vă cheamă!

MUSAFIRUL DE-NTII MAI de DEMOSTENE BOTEZ

E întii Mai și cerul e senin,
Prin sat adie vîntul căldicel.
— „Nevastă, ia mai dă un pătărel
Să dăm drumetului un pic de vin“.

Vreau să ciocnesc, că omul pare bur
Măcar că azi îl văd la-nfățișare.
Că doar lucrează pentru noi tractoare..
Și adă și pachetul de tutun.

Pe prispă-n fața casei, înspre seară,
Stă un țaran la sfat c-un muncitor
De întii Mai, că doar e ziua lor,
Și ziua lor e sărbătoare-n țară.

Nu se cunosc, dar sunt vecini de muncă;
Streinu-i spune cum e prin uzină
Iar gazda despre griu, despre neghină,
Și de grădinăria lor din luncă.

E întii Mai și cel de la oraș
Venit e după miting să petreacă.
În vișini fioarea parcă i promoroacă,
Și numai miei în vale, pe imaș.

E întii Mai, și cerul e senin,
Și seara vine pe furis, domoală.
— „Nevastă, ia mai scoate tu o oală,
Că omul ni-i prieten, nu strein.“

Prin chibzuință și în zilele neprielnice se poate lucra cu folos

De la o vreme încoace, prin părțile noastre timpul a fost foarte schimbător. Vreo două săptămâni a plouat și a fost frig, astfel că nu am mai putut continua lucrările pe care ni le planificasem să le facem în această perioadă. Noi, colectivisti însă, sîntem oameni care chibzuim bine lucrurile și nu ne lăsăm biruiți de greutatea cu una cu două. Așa că și de data aceasta, în loc să ne văicărăm, ne-am gândit ce putem face ca să nu pierdem totuși zilele prețioase din campanie. În primul rînd brigadierii au împărțit șefilor de echipe sarcini concrete. Eu, de pildă, răspund de brigada a treia de cîmp, și am făcut același lucru cu șefii de echipă din brigada mea. Colectivisti, avînd sarcini concrete, au știut să facă față muncii și în aceste condiții grele. De pildă, Tudor Stopici, Radu Gh. Ștefan și alții din brigada mea, cum vedeau că a stat ploaia în timpul zilei, porneau de îndată cu plugurile și grapele la cîmp. Astfel că între 15—21 aprilie, cu tot timpul ploios, ei au arat și grăpat cîte 2 hectare de fiecare atelaj. Tot în această perioadă a fost terminat și tăiatul viei, iar la cîmp s-au cărat 10 care de gunoi. Acum brigada noastră, care deține steagul de fruntașă în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai, are pregătit tot terenul pentru semănatul porumbului și bumbacului.

Dar și colectivisti din celelalte 7 brigăzi de cîmp au muncit cu hăr-

nicie, astfel că eforturile fiecăruia dintre noi, adunate laolaltă, au făcut ca să se obțină rezultate frumoase și în această perioadă neprielnică. În total, între 15—21 aprilie, pe terenul gospodăriei noastre s-au arat cu atelaje proprii 40 hectare teren; s-au tăiat 28 hectare vie; s-au cărat la cîmp 46 care gunoi; s-au curățat circa 8.000 kg. porumb pentru sămînță, iar acum, de curînd, s-au plantat 12 hectare perdele de protecție.

Noi, colectivisti din Golășei, sîntem mîndri de rezultatele muncii noastre. Căci dacă în zilele acestea grele am muncit totuși cu folos, putem să fim siguri că în zilele frumoase care vor veni munca noastră va fi încununată de mai multe succese, așa cum ne-am angajat în fața partidului. Vrem ca în cîteva zile să terminăm de însămînțat cele 24 hectare sfeclă furajeră și 24 hectare dughie, iar pînă la 1 Mai să însămînțăm cel puțin 200 hectare cu porumb. Căci în anul acesta ne-am planificat să obținem 2.500 kg. grâu la hectar, 3.000 kg. porumb la hectar, 900 kg. bumbac la hectar și producții sporite și la celelalte culturi. Indeplinindu-ne aceste angajamente, vom avea o viață mai îndestulătoare și vom contribui la aprovizionarea muncitorilor de la orașe.

Gheorghe Căpățînă
responsabilul brigăzii a treia de cîmp de la G.A.C. „Ilie Pintilie”, comuna Golășei, regiunea Galați

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Drapelul Roșu” din comuna Arcuș, raionul Sf. Gheorghe, griul de toamnă a înfrățit de mult.

În fotografie: brigadierul Galay Alexandru controlează dacă griul a înfrățit bine.

De ce trebuie să grăbim semănatul sfeclei de zahăr

Este un lucru dovedit de știință, — și practica miilor de fruntași ai marilor recolte a adeverit din plin — că semănatul din vreme aduce mari sporuri de recolte. Sfecla de zahăr mai mult decît alte culturi este o plantă care nu suferă întârziere la semănat.

Să vedem acum, dragi cultivatori, de ce trebuie să ne grăbim cu semănatul sfeclei de zahăr, pentru ce trebuie să folosim fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru în cîmp. Știința agricolă ne arată că sfecla de zahăr trebuie semănată atunci cînd temperatura solului are 4 grade. Dacă finem seama că sfecla de zahăr se seamănă la o adîncime de 3-4 cm, nu e greu să tragem învățătură că pămîntul la această adîncime se încălzește grabnic și deci pămîntul se usucă, pierzînd apa din stratul de la suprafață, iar sămînța nu mai poate încolți.

Pentru semănatul sfeclei de zahăr trebuie să folosim sămînța

primită de la fabrica de zahăr cu care am contractat cultura, intrucît aceasta este bine pregătită și din soiul cel mai potrivit regiunii. Pentru a obține recolte și mai mari de sfeclă, e bine să iarovizăm sămînța. Dar, pentru că acum nu mai avem timp pentru a executa această lucrare, vom face numai umezirea semințelor cu apă timp de o zi și o noapte. Astfel, semințele vor răsări mai curînd și mai viguros.

Semănatul sfeclei de zahăr îl facem cu mașina în rînduri distanțate la 40-45 cm. Pentru terenurile mai grele (argiloase) și în regiunile umede, adîncimea de semănat o fixăm la 3 cm, iar pentru terenurile mai ușoare (nisipoase) și în regiunile mai calde la 4 cm. Pentru ca să putem face prașila oarbă (cu scopul de a distruge scoarța pămîntului încă înărită de a răsări sfecle) trebuie ca la semănat, pe lângă cele 25-30 kg. sămînță de sfeclă să mai adăugăm și cîteva

Să nu pierdem nici un ceas din timpul prielnic

În unele regiuni ale țării noastre muncile agricole de primăvară nu s-au putut desfășura în condiții normale, din pricina timpului ploios din ultima vreme. Cu toate acestea, în multe comune și raioane, acolo unde a existat o bună îndrumare din partea organelor de partid și de stat și un interes deosebit din partea țăranilor muncitori, folosindu-se fiecare oră bună de lucru, ajutîndu-se între ei prin grupele de întrajutorare, s-a reușit să se respecte în bună măsură epocile de însămînțare.

De cîteva zile, timpul s-a îmbunătățit și în cea mai mare parte a țării se poate ieși de-acum pe ogoare. E necesar — pentru că timpul care ne-a mai rămas este scurt — să nu mai precupețim nici o zi și să terminăm de însămînțat în primul rînd culturile din epoca I-a: orzoaica, ovăzul, sfecla de zahăr,

floarea soarelui, cartofii, etc. În același timp însă, trebuie să ne îngrijim și de pregătirile pentru semănatul porumbului, astfel ca atunci cînd solul va avea temperatura prielnică (8-10 grade) să putem trece la însămînțatul lui.

Să folosim la maximum toate atelajele, mașinile agricole și tractoarele. Acolo unde condițiile nu permit să se intre pe teren cu tractoarele, să se folosească atelajele. Să nu așteptăm să se zvînte tot terenul pe care îl avem de lucrat, ci putem porni degrabă să executăm lucrările necesare chiar pe porțiuni de teren mai mici îndată ce acestea se zvîntă. Să folosim fiecare oră prielnică din timpul unei zile. Numai în felul acesta, înzecindu-ne eforturile, ajutîndu-ne între noi, vom putea recupera timpul în care lucrările au rămas în urmă, vom putea asigura piinea poporului muncitor.

Muncă avîntată în cinstea zilei de 1 Mai

Pe orice petec de ogor,
Pune bobul roditor.

În sute și mii de sate, în fiecare colțisor al țării noastre, tinerii și vîrstnicii din brigăzile artistice de agitație, fac să răsune tot mai puternic acest îndemn care chiamă țăranimea muncitoare să folosească fiecare zi bună de lucru pentru terminarea însămînțărilor. Și în aceste zile de primăvară, în fiecare sat ori comună a pornit iureșul întrecerii patriotice la însămînțări în cinstea zilei de 1 Mai.

„Să terminăm toate însămînțările în 25 de zile, însămînțarea porumbului în pătrat”, așa au scris țăranii muncitori din satul Panic, în chemarea la întrecere patriotică trimisă tuturor satelor din comuna Aghireș, raionul Zalău. Și cei din Panic sînt mîndri acum. În curînd ei vor termina însămînțările.

Din Zalău și pînă-n Tr. Severin, mii de pluguri brăzdează ogoarele. Și pe plaiurile dunărene se muncește în întrecere. Norii au vărsat destulă ploaie peste comuna Breznița, dar harnicii plugari Dumitru Ștefan, Vasile Brăgău, Dumitru Tănase și alții nu au stat pe gînduri. Terminînd de însămînțat floarea soarelui și sfecla de zahăr, pe pămînturile nisipoase,

unde se putea ara, ei au însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Țăranii muncitori din comuna Cucorani, raionul Botoșani, nu-i cunosc pe stăpînii pămîntului din Breznița, dar și pe ei îi frămîntă un gînd: să termine însămînțatul sfeclei de zahăr în cinstea lui 1 Mai. Unindu-se în două asociații simple de cultivare a sfeclei de zahăr, ei au pornit la muncă în întrecere patriotică. Și folosind toate atelajele, asociații Ailenei Dumitru, Barbălată P. Gh., Zmău Gh. și alții au însămînțat într-o singură zi 10 hectare cu sfeclă de zahăr.

Cum să nu muncească cu dragoste locuitorii comunei Bălușeni din regiunea Suceava, cînd știu că sînt în întrecere în cinstea zilei de 1 Mai cu cei din comuna Nicșeni. Agronomii Maria Lazăr și Mihai Ciupercă sînt mereu în mijlocul sătenilor, sfătuiindu-i să nu piardă nici o zi bună de lucru. Apoi deputații Constantin C. Lădoi, Mihai Murgu, organizează întreceri patriotice între circumscriptii și formează grupe de ajutor reciproc.

Ei se mîndresc acum cu 750 hectare însămînțate cu orz, ovăz, sfeclă de zahăr și floarea soarelui, cu 723 hectare semănături de toamnă grăpate și 417 hectare teren pregătit pentru însămînțarea porumbului.

Nici o clipă țăranii muncitori din comuna Drăgușeni nu ui că sînt în întrecere cu comunele din cuprinsul raionului Negrești. Mulți dintre ei au terminat de acum semănatul porumbului. Printre aceștia se numără Ciubotaru Nicolae, Vasile Scurtu, Mihai Dascălu, Grigore Sorcanu și alții, care au semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Chiar din primele zile ale primăverii, colectivisti din comuna Felnac, raionul Arad, au început muncile în campania agricolă, astfel că la începutul lunii aprilie au terminat însămînțările din epoca întîia. Continuînd să lucreze cu aceeași însuflețire și mai ales folosind și orele prielnice din zilele ploioase, ei au însămînțat 50 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, din cele 240 ha. planificate. În același timp colectivisti din Felnac au grăpat și culturile de toamnă pe mai bine de 400 hectare.

kilograme de ovăz sau orz. Acestea răsar mai repede decît sfecla și astfel observăm cu ușurință rîndurile printre care putem să prășim.

Se mai știe că sfecla de zahăr dă recolte foarte mari dacă pămîntul e bine îngrășat. De aceea, îngrășarea o vom face și acum la însămînțare și mai tîrziu, în timpul vegetației cu îngrășăminte chimice pe care fabrica ni le procură la preț pe jumătate. Dacă pămîntul nu l-am îngrășat deajuns din toamnă, odată cu însămînțarea trebuie să dăm cîte 100—200 kg. superfosfat, 130—150 kg. azotat de amoniu și cîte 60—100 kg. sare potasică pentru fiecare hectar, în funcție de felul solului și al regiunii.

Nu trebuie să uităm însă, că în aceste zile hotărîtoare pentru obținerea de recolte sporite trebuie să folosim din plin și la toate plantele regulile științei, ca și sfaturile agronomilor, pentru a putea grăbi însămînțarea tuturor plantelor în cele mai bune condițiuni.

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole

Dezvoltarea economiei naționale în cele 4 luni care au trecut de la Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații arată efectele pozitive ale acestei măsuri.

Desființarea cartelelor a stimulat creșterea producției industriale și agricole. Vinzările sporite de mărfuri prin comerțul socialist, creșterea continuă a cantităților de produse agro-alimentare aduse de producători pe piață au îmbunătățit simțitor aprovizionarea orașelor cu produse agro-alimentare și a satelor cu produse industriale.

Rolul regulator al statului pe piață s-a întărit, fapt ce se reflectă și în scăderea prețurilor produselor agro-alimentare, față de anii trecuți, în perioada februarie-aprilie, care se caracteriza, în trecut, prin dificultăți de aprovizionare.

Puterea de cumpărare a leului a crescut. Planul producției globale a industriei a fost îndeplinit în trimestrul I/1955 în proporție de 106,2%. Numeroase întreprinderi au îndeplinit de pe acum planul cincinal.

În agricultură sectorul socialist a crescut și s-a întărit. La sfârșitul trimestrului I, numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor este de 5.145. Numărul asociațiilor simple de țărani muncitori a crescut în trimestrul I cu 1.150. S-a continuat trimiterarea de cadre calificate, precum și înzestrarea tehnică a S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective.

În comparație cu trimestrul I al anului 1954 s-au desfășurat prin comerțul socialist cu 11% mai multe mărfuri alimentare și industriale. Rețeaua comerțului de stat a crescut în cursul trimestrului I cu peste 300 unități. Volumul realizat la contracte, achiziții și cote obligatorii depășește simțitor, atât la produsele vegetale cât și la cele animale, cantitățile realizate în trimestrul I al anului 1954.

Aceste realizări au creat condiții pentru înlăptuirea unei reduceri de prețuri cu amănuntul la unele mărfuri alimentare și industriale, precum și a tarifelor de spectacole, ceea ce va duce la creșterea puterii de cumpărare a salariilor, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

În scopul creșterii mai departe a salariului real al clasei muncitoare și al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine

Hotărâște:

1. — De la data de 25 aprilie 1955 se efectuează următoarele reduceri de prețuri cu amănuntul:

	Procentul de reducere (%)
Paste făinoase — vărsate și în cutii — simple și cu ou (macaroane, spaghetti, fidea, tăcșei, steluțe etc.)	în medie 22
Conserve de legume în ulei — în borcane și cutii (ardei umpluți cu orez, bame în ulei,	

București, 22 aprilie 1955.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romine
GH. GHEORGHIU-DEJ

	Procentul de reducere (%)	Procentul de reducere (%)
--	---------------------------	---------------------------

dovlecei în tîlei etc.)	în medie 15	tre, candelabre, armături etc.)	10
Conserve de carne de vită, porc, pasăre, vînat (în suc propriu, în aspic, pateuri, hacheuri etc.) în cutii sau borcane	15	Ceasornice de mîină	10
Conserve de carne cu legume — în cutii sau borcane	15	Paturi metalice — pentru copii	13
Pește afumat (scrumbii de Dunăre — întregi și felii, scrumbii de mare, heringi, rizeafcă mare, pălămidă)	în medie 20	Cărucioare, landouri — pentru copii	15
Pește sărat (scrumbii de Dunăre și pește mărunt)	în medie 25	Cărucioare sport — pentru copii	15
Semiconserve de pește în ulei (rizeafcă, stavrizi, chefal mic, scrumbii albastre mari și mici, sardele tip Lisa, fileuri și rulouri din rizeafcă mare, din scrumbii de Dunăre, heringi etc.)	în medie 25	Caiete școlare și maculatoare	10
Siroपुरi (de smeură, vișine și alte fructe)	15	Ghiozdane și serviete școlare din țesături textile, carton, piele artificială	10
Surogate de cafea	25	Rechizite școlare din lemn (echere, penare, teuri, rigle diferite, planșete școlare de desen etc.)	15
Fulgi de ovăz — vărsați și în cutii	20	Creioane școlare, de desen, colorate și chimice	12
Săpun de rufe	în medie 9,3	Jucării din lemn, carton, metal, material plastic, celuloid — simple și mecanice — (inclusiv triciclete, trotinete etc.)	în medie 18
Săpun semitoaletă „Cheia“	10,2	2. — Prețurile de desfacere în unitățile de alimentație publică se vor recalcula în mod corespunzător noilor prețuri reduse.	
Confecții de lînă:		3. — Prețurile de intrare la spectacole se reduc cu începere de la 1 Mai 1955, după cum urmează:	
Costume și paltoane pentru bărbați	6—30	— la spectacole artistice (teatre etc.) în medie 10;	
Raglone și pardesie pentru bărbați	4—30	— la spectacole cinematografice în medie 12.	
Jachete, pardesie și raglone pentru femei	5—30	4. — Se însărcinează Ministerul Comerțului Interior să stabilească, pe baza reducerilor prevăzute în prezenta hotărîre, noile prețuri cu amănuntul.	
Pălării pentru bărbați, femei și copii (din cloș de lînă, păr de iepure, de lînă în amestec)	10	5. — Ministerul Comerțului Interior va lua toate măsurile organizatorice necesare pentru aplicarea cu începere de la data de 25 aprilie 1955 a prezentei hotărîri.	
Încălțăminte din piele lucrată manual	în medie 5	6. — Ministerul Culturii și Ministerul Finanțelor vor stabili, pe baza reducerilor medii de prețuri de intrare la spectacole, noile tarife de vizionare a spectacolelor.	
Încălțăminte fețe pînză, combinată	7—12	7. — Ministerul Culturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor amenaja noi săli și grădini de vară pentru spectacole, folosind în primul rînd acele săli și grădini de spectacole care au actualmente alte destinații.	
Încălțăminte ușoară	7—12		
Marochinărie din policlorură de vinil	25		
Mobilă din lemn (studiouri, dormitoare, sufragerii, mese, scaune, dulapuri, mobilă pentru copii, mobilă pentru bucatărie etc.)	7		
Petrol lampant	7,7		
Mașini de gătit din fontă și tablă neagră și combinate	10		
Lămpi de gătit cu petrol	10		
Vase din tablă de aluminiu (vase de bucatărie, articole pentru sport și voiaj etc.)	10		
Vase de menaj din fontă — emailate și negre (ceaune, crățiți, tigăi etc.)	10		
Mașini de tocat carne — emailate și vopsite	în medie 8		
Fiare de călcat din fontă	10		
Tucerie comercială (piese de schimb din fontă pentru sobe și mașini de gătit, plite, capace, inele, rame, grătare etc.)	5		
Aparate electrosanice (fiare de călcat și reșouri)	10		
Corpuri de iluminat (lămpi, lustruri etc.)			

tre, candelabre, armături etc.)	10
Ceasornice de mîină	10
Paturi metalice — pentru copii	13
Cărucioare, landouri — pentru copii	15
Cărucioare sport — pentru copii	15
Caiete școlare și maculatoare	10
Ghiozdane și serviete școlare din țesături textile, carton, piele artificială	10
Rechizite școlare din lemn (echere, penare, teuri, rigle diferite, planșete școlare de desen etc.)	15
Creioane școlare, de desen, colorate și chimice	12
Jucării din lemn, carton, metal, material plastic, celuloid — simple și mecanice — (inclusiv triciclete, trotinete etc.)	în medie 18

In fața oamenilor muncii din țara noastră stă sarcina îndeplinirii și depășirii planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1955, ultimul an al planului cincinal.

Creșterea producției industriale, obținerea de recolte bogate, dezvoltarea circulației mărfurilor și schimbului între oraș și sat, vor asigura un nou avînt în dezvoltarea economiei naționale și satisfacerea tot mai largă a nevoilor de consum ale populației.

Sporirea productivității muncii, scăderea prețului de cost, întărirea regimului de economii prin reducerea normelor de consum de materii prime și materiale și scăderea cheltuielilor administrative este singura cale justă și posibilă pentru crearea condițiilor necesare creșterii an de an a salariului real și a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din patria noastră.

p. Directorul general
al Treburilor Consiliului de Miniștri
D. Bogdănescu

Bucuria lui Papp Emeric

Pe Papp Emeric îl cunosc toți consătenii săi. Îi vrednic ca nimeni altul din Episcopia Bihorului. Dar are omul și un cusur. Nu-i prea place să vorbească despre ce a făcut. Or fi ele lucruri deosebit de bune, dar lui îi place mai mult să vorbească despre ce o să facă. Așa e felul lui. Așa l-a găsit și noua Hotărîre cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole. A citit-o omul pe nerăsuflăte. Dar nici să crezi că s-a gîndit la dînsul, la ceea ce a făcut pentru această Hotărîre. L-a dus gîndul la ceea ce va face anul acesta. Cum să munceas-

că ca să cîștige întrecerea cu Kosszony Alexandru, la semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Sau, mai știi, îl poartă gîndul ca și anul acesta să fie din nou frunțaș. Și-o fi cumpărat omul multe lucruri anul trecut, dar mai vrea să-și cumpere și în ast an haine, pinzeturi... Ba — așa cum a spus prietenilor după citirea Hotărîrii — îl mai duce gîndul și la bicicletă și la aparat de radio.

Papp Emeric își îndreaptă gîndul cu recunoștință către partid și guvern, care se străduiesc necontenit să sporească bunăstarea în țară.

Ion Gheorghe

Zorind însămințările întăresc noua măsură luată de guvern

În comuna Brănești — centrul raionului cu același nume — vestea îmbucurătoare cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole s-a răspîndit simbătă seara în tot satul prin cele 800 difuzoare. A doua zi, grupuri-grupuri de țărani muncitori strînși în fața sfatului popular, la cooperativă, la căminul cultural, discutau cu mult interes despre noua Hotărîre.

Insemnătatea noilor reduceri de prețuri a înțeles-o pe deplin și Staiu V. Dumitru. De aceea, a plecat

el în ziua următoare, luni, mai de dimineață la cîmp. Împreună cu el a mers și femeia. Pînă la prînz au terminat aratul terenului unde vor semăna cartofi, fasole și alte legume.

Numai în prima zi lucrătoare care a urmat după apariția Hotărîrii, la Brănești, au ieșit la cîmp peste 400 atelaje. Printre frunțașii comunei se găsesc Staiu V. Dumitru, Gheorghe Stan, Vasile Gheorghe, Marin Gheorghe, Ivan Constantin, Păun Vasile și alții.

Ion Belclugan

O RAZĂ DE SOARE

de A. G. VAIDA

Erau patru. Unul din ei, îmbrăcat în straie orășenești, n-avea astîmpăr. Cel mai vîrstnic își freca neliniștit minile și privea cînd la unul, cînd la altul. Nu scotea o vorbuliță. După ce i-a ascultat pe toți, se scărpină la timp și zise cu glas de om încercat:

— Măi tovarăși, nu vă mai bateți capul cu manifestele, o să se afle în casa fiecărui gospodar. Alta-i problema. Spuneți-mi unde vor flutura steagurile?

Ședința se lungi pînă la miezul nopții. Comuniștii din satul Vlădiceni — din împrejurimile Iașului — trăiau bucuria lui întii Mai 1939. Casa lui moș Teoader Busuioc a fost lăcașul de sfat al comuniștilor pentru organizarea marii sărbători.

— Moș Teoader, — se interesă orășanul — să nu simtă javrele.

— Pereții casei mele n-au urechi, dragă tovarășe! zise Teoader Busuioc. Ei, dar cum rămîne cu steagurile?

Orășanul privea gînditor, cînd

în vatra casei, cînd în ochii zîmbitori ai lui moș Teoader. Răsufală oarecum supărat:

— Dacă nu găsiți loc potrivit și la vedere pentru steaguri, să nu ne batem capul degeaba...

Moș Teoader puse mîna pe inimă și-l privi pe orășan pînă-n adîncul ochilor.

— Vezi, mătăluță, ascultă-mă și pe mine. Eu zic că întii Mai fără steaguri roșii în sat, nu se poate. Eu vreau să văd mîine steagurile roșii, să mă bucur cînd le sărută soarele. Steagurile astea, dragă tovarășe, să fie ca o rază de soare pentru biata noastră sărăcime. De asta depandă, zic eu, creșterea partidului la noi în sat.

Costache Pîrvu rămase cu țigara între degete, nerăsucită. El numai atîta grăi:

— Moș Teoader a vorbit cu mare înțelepciune... Ei, dar Culai Pandele, care-i cel mai tînăr dintre noi, n-a suflat o vorbuliță. De ce taci, măi Culai? Tu n-ai cap?

Culai se roși la obraz ca șecula. Se uită în jur și se trezi cu toate privirile țintă spre el. Moș Teoader trase cu ochiul către ceilalți și-l cuprinse pe tînăr cu brațul, pîrintește.

— Culai, taică, dar U.T.C.-ul n-are vreo idee?

Tînărul s-a rușinat și rămase cu privirea în pămînt. În cele din urmă răspunse cu glas moale, oarecum stingherit:

— Noi am vorbit între noi, dar nu știm dacă dumneavoastră, partidul, o să fiți de aceeași părere...

— Dar zi-l odată, frățioare, zi-l, stărui orășanul.

Culai se luminează la chip și prinse curaj.

— Iaca zic: să punem steagurile în vîrfurile celor doi ploi din fața școlii. De acolo le vede tot satul. Avem noi niște băieți tare meșteri la cățarat în ploi.

Orășanul chibzui la părerea tînărului și după cîteva clipe spuse un singur cuvînt:

— Bu-u-n!

Moș Teoader care stătea pe

primăvară. Oamenii se uitau la steaguri cu luare aminte și se căsneau să citească ceea ce era scris pe ele.

Un țaran mai bătrîn se rugă de Culai:

— Măi Culiță, măi dragul moșului, tu ai ochi buni. Ia citește-mi ce scrie pe steaguri... Hai citește, că ți-oi da niște pere cînd s-or coace...

Culai zîmbi. Cînd vroi să deschidă gura, simți cotul lui Costache Pîrvu. Acesta îi făcu semn să tacă, întrucît venea spre școală primarele.

Țăranul care se rugă de Culai să-i citească ce-i scris pe

laviță, între Culai și orășan, își îndreptă spatele, îl bătu pe orășan cu mîna peste genunchi și se ridică în picioare.

— Era să fac mare păcat. Cît pe ce să zic că U.T.C.-ul nostru din sat nu-i prea inimos.

Apoi moș Teoader ținu un fel de cuvîntare, tare scurtă, după care îl îmbrățișă pe Culai.

*

— Lele Smarando, lele Smarando! Ia-n privește către școală!

Smaranda ieși în uliță cu pruncul în brațe. Soarele puternic îi bătea în ochi. Cu o mîna ținea pruncul, iar celalaltă o puse cozoroc la frunte, pentru a putea privi către vîrfurile plopilor.

— Parcă ar fi steaguri, sorol? Zău, pot să jur că sînt steaguri.

Pe ulițe, băietanii strigau cît îi ținea gura:

— Gheorghită, măi Gheorghită! hai repede la școală să vezi minunea. Steagurile, măi, steaguri roșii în vîrfurile plopilor.

Porniră către școală băietanii și femeii, iar vîrstnicii se întrebau pe drum între ei:

— Ce-o să zică primarele și domn'notar, cînd or vedea steagurile roșii?

— Dar conu Cănanou?

— Nu-i în sat. E la conac, la moșie.

Lumea ce s-a strîns în fața școlii privea cu drag la cele două steaguri roșii, care fluturau în vîrfurile plopilor. În bătaia ușoară și caldă a vîntului de

Lumea rămase lîngă ploi și privea steagurile. Orășanul șopti ceva la urechea lui moș Teoader. Acesta se uita cu drag la lumea adunată și începu să tîlmăcească cele scrise pe steaguri. Vorbi moș Teoader cît vorbi și deodată cineva anunță:

— Vine primarele.

Moș Teoader a prins a întoarce vorba către alte lucruri.

— Asta-i treabă bolșevică — glăsuie supărat primarele. — Cine dracu a cățarat steagurile tocma'n vîrfurile plopilor? Mă copchile — porunci primarele unui băietan de vreo 12 ani — suiete-n ploi și coboară steagurile că-ți dau doi lei.

Băietanul a făcut doi pași îndărăt și spuse:

— Nu mă sui domn' primare în ploi, nici dacă-mi dai o mie de lei. Eu numai în zarzări mă sui.

Fierbea de mînie primarele, de nu știa pe ce lume se află. Dacă ar fi acum în sat conu Cănanou — socotea el — gata, aleluia primărit. Dar conu Cănanou era la moșie. Lucrul acesta îl mai liniști pe domn' primare.

Zise mai mult pentru sine:

— Aduc jandarmii din Ciurea.

E drept: primarele s-a ținut de cuvînt. N-a trecut mult timp și jandarmii se înfățișară cu puștile încărcate.

Plotonierul înjură în toate chipurile, apoi se adresă oamenilor:

— Ce stați, mă, cu ochii zgîlți către steaguri? Ce dracu, n-ați mai văzut ploi? Cine are o scară lungă s-o aducă numai-decît aci!

— Scară pînă la vîrfurile plopilor, domn' plotonier, nu găsești dumneata în tot satul — făcu un țaran.

Primarelei îi veni o idee.

— Domn' plotonier, văd că ai trei jandarmi. Poruncește-le să tragă cu pușca în vîrfurile plopilor. Poate vor doborî steagurile.

— Dumneata ești deștept! — zise plotonierul către primare. — Mă, se înfoie el către jandarmi, ochii vîrfurilor plopilor, doborîți steagurile!

Jandarmii au tras două focuri. Amîndouă n-au nimerit ținta. Lumea, care se mai resfirase, începu să rîdă. Un țaran mai hitru, ca să usture inima primarelei și a jandarmilor, a ținut să-i sfătuiască:

— Văd că împușcați degeaba... Mai bine aduceți-o pe baba Dochia, să facă dumneaei farmece, poate o cădea vreun steag.

Plotonierul răcni din nou către jandarmi:

— Ce sporovăiți, mă, cu țărani? Trageți toate gloanțele!

Și în timp ce jandarmii trăgeau mai departe către vîrfurile plopilor, oamenii s-au dat mai la o parte, lîngă un gard de nuiete.

Moș Teoader Busuioc sfătuiă în șoaptă cu ei despre întii Mai, despre cele scrise pe steaguri, despre vremea cînd țara va fi fără moșieri și fără jandarmi, iar steagurile roșii vor fluti în voie și vor străluci ca soarele.

Energia atomică în slujba vieții

IN PRAGUL VEACULUI ATOMIC

La 27 iunie 1954 a fost pusă în funcțiune în Uniunea Sovietică prima uzină electrică industrială pe bază de energie atomică, cu o capacitate de 5.000 kilowați. Astfel, pentru întâia oară becul a împrăștiat lumina electrică în urma dezagregării (desfacerii) pe cale artificială a nucleului atomic. Veacul nostru va rămâne în istoria omenirii drept veacul atomic și aceasta nu pentru că acum s-au produs primele explozii ale bombelor atomice, ci fiindcă în această vreme a început să lucreze pentru prima dată pe bază

de energie atomică o uzină electrică industrială.

IZOTOPII ȘI FOLOASELE LOR

Cu ajutorul reactorilor nucleari (motoare atomice), se produc o serie de substanțe noi, numite izotopi. Până acum se cunosc aproape 800 de feluri de izotopi radioactivi. Ei sînt folosiți tot mai mult în diferitele metode de cercetări științifice, cum și la tratarea diferitelor boli. Cu ajutorul izotopilor se poate studia ce se petrece în organismul viu. Dacă se adaugă la o substanță oarecare o cantitate cît un firicel de praf de izotopi radioactivi, aceasta dă puțința să se urmărească tot ceea ce se petrece cu substanța respectivă. De ce? Pentru că atomii radioac-

tivi, datorită proprietății lor de a se descompune, circulă prin corp, pătrund în țesături, intră în diferite combinații chimice și cercetătorul îi poate descoperi și urmări peste tot. Datorită însușirilor de a se descompune, izotopii radioactivi mai poartă numele de „marcați“.

În Uniunea Sovietică se fac cercetări din cele mai felurite cu ajutorul atomilor marcați. Astfel, atomii marcați îngăduie oamenilor de știință sovietici să studieze procesele de uzare a mașinilor și instrumentelor. Cu ajutorul atomilor marcați sînt pe cale să se lămurească numeroase probleme legate de îmbunătățirea fabricării oțelului.

Astăzi, în Uniunea Sovietică atomii marcați se folosesc pe scară largă în practica uzinelor metalurgice.

INTREBUINȚAREA ATOMILOR MARCAȚI ÎN AGRICULTURĂ

Nemăsurat de mare este întrebuințarea atomilor marcați în agricultură. Ei au jucat un mare rol în obținerea de noi soiuri de pomi fructiferi, la sporirea recoltelor la hectar și la îmbunătățirea calității fructelor. Folosirea atomilor marcați a înlesnit mult cercetarea acțiunilor ce se petrec între sol și îngrășămintele introduse în acesta. De asemeni, oamenii de știință sovietici au stabilit, cu ajutorul atomilor marcați, că plantele își iau carbonul necesar pregătirii hranei nu numai din aer, ci și din substanțele aflate în pămînt, pe care apoi îl transportă în tulpină și frunze. Rezultatele obținute în această direcție îi fac pe oamenii de știință să revizuiască problemele le-

gate de nutriția cu carbon a plantelor. Ei arată posibilitatea sporirii recoltelor prin introducerea carbonului în pămînt.

Cercetătorii sovietici au arătat că folosirea microingrășămintelor radioactive în agricultură va duce la o creștere nemaîntîlnită a culturilor. Așa de pildă, după cum arată și desenul de față porumbul poate ajunge la o înălțime de 3—4 ori cît omul. Asemenea culturi vor da recolte foarte mari.

PERSPECTIVE MARI DESCHISE MEDICINEI

Izotopii radioactivi artificiali au deschis mari perspective în medicină. Cu ajutorul lor, medicul își poate da mai bine seama asupra unei boli și felul cum s-o trateze. La Institutul radiologic și oncologic din Kiev se folosește un aparat special care folosește ca izotop radioactiv corpul numit cobalt. Printr-un tratament de cîteva minute peste locul atins de boală, o tumoare (umflătură, rană) încetează să mai crească și încetul cu încetul dispare.

Acestea sînt numai cîteva spicuri din marile transformări și îmbunătățiri pe care le aduce în viață, folosirea energiei atomice în scopuri pașnice în Uniunea Sovietică.

La Institutul unional pentru creșterea animalelor. Profesorul V. Kovalski și colaboratorul științific A. Gololobov, studiază cu ajutorul cobaltului radioactiv țesăturile animalelor.

ÎN CABINETUL MEDICULUI
Tratarea unui bolnav cu radiații radioactive de cobalt la Institutul de radiologie din Kiev.

Centrul raionul Vievis se află la vreo patruzeci de kilometri de Vilnius, capitala Lituaniei. Ținta călătoriei noastre e Casa de cultură raională. Se vede treaba însă că nu numai noi ne grăbim să ajungem acolo. Azi e sîmbătă și în seara aceasta mulți vor să se veselească, să danseze, să mai ridă.

„Pobeda” noastră depășește necontenit o mulțime de căruțe împodobite cu panglici și cu ramuri de brad, pline de tineret. Aproape de centrul localității întâlnim numeroși trecători care se îndreaptă, ca și noi, spre Casa de cultură.

În clădirea cu etaj a Casei de cultură ne-a ieșit în întâmpinare directoarea Aldona Kvarațeiute, o tinăra înaltă, cu ochii albaștri și

cu părul castaniu deschis. Ea a absolvit în anul 1951 Școala de muzică din Vilnius, iar apoi cursurile speciale de pregătire a activiștilor culturali. La Vievis lucrează de trei ani.

La Casa de cultură s-au organizat cîteva cercuri de artiști amatori: un cor, din care fac parte peste 50 de persoane; un cerc de dans și unul dramatic; o fanfară de instrumente populare. Împreună cu directoarea vizităm încăperile Casei de cultură. De undeva se aud sunete de alămuri.

— E fanfara noastră — ne lămurește Kvarațeiute. — Se pregătește pentru serbarea cîntecului.

În camera unde corul făcea repetiții, se studia vechiul cîntec popular lituanian „Curge încet-încet Nemanul”. Cîntecul acesta minunat are mai multe veacuri, dar și acum e cu adevărat turburător. După acest cîntec vechi urmează un cîntec nou despre pace, de compozitorul lituanian Kupriavicius.

Spre deosebire de celelalte încăperi, în sala de lectură domnea liniștea, turburată numai de foșnetul fișelor întoarse.

Dar iată că s-a auzit un clopoțel și oamenii au pornit spre sala de spectacole. Am intrat și noi. Sala, care are 300 de locuri,

era plină. O bună impresie ne-a lăsat montarea de către cercul dramatic al Casei de cultură a piesei „Gazeta de perete” de V. Miliunas, în care se vorbește despre viața tractoriștilor.

— Iar acum se vor produce artiștii din Vilnius — a anunțat după încheierea spectacolului tinăra care prezenta programul. Această veste a fost primită de spectatori cu aplauze puternice. Concertul artiștilor de la Filarmonica de Stat din Vilnius, care patronază Casa de cultură, a fost foarte izbutit. Artiștii au interpretat mai multe bucăți clasice și cîntece ale compozitorilor sovietici.

După cum ne-a spus Al-

dona Kvarațeiute, colectivul Filarmonicii patronază demult raionul Vievis. El ajută intelectualii de la sate să organizeze bine și interesant timpul liber al populației și dă deseori concerte pe scena Casei de cultură, cum și la cluburile satești. Acum artiștii Filarmonicii ajută cercurile de artiști amatori de la sate să învețe repertoriul serbării cîntecului, care va avea loc a Vilnius cu prilejul aniversării a 15 ani de la instaurarea puterii sovietice în Lituania.

Programul concertului s-a sfîrșit. Incepe dansul. Se joacă un vals, apoi o polcă lituaniană, apoi alte și alte dansuri, pînă tîrziu în noapte. În pauzele dintre dansuri răsună cîntece pline de voie bună.

M. LIUBETKIS

Sîmbătă seara la Casa de cultură

Corespondență specială pentru revista „Aibina”

Acolo unde se făuresc batozele

De cum intri în curtea uzinei, în fața ochilor îți apar câteva zeci de batoze, noi nouțe, de culoare roșu închis. O echipă de muncitori trebăluiesc de zor printre ele. Le fac ultimele pregătiri înainte de a lua drumul S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat. În echipa aceasta de muncitori l-am întâlnit și pe fruntașul în producție Țucmeanu Ilie, un bărbat înalt și cam roșcovan la față, de fel de prin partea Olteniei. Terminase de vopsit o ultimă batoză.

— Și acum fetișo, ești gata! Bagă de seamă să nu mă faci de rușine la treierat, se adresa el batozei, în timp ce un tractor o trăgea la rampa de încărcare.

În sala cea mare a halelor, acolo unde se făurește fiecare părticică a batozei, zgomotul mașinilor, ciocanelor, nu conținește o clipă. Una câte una, piesele făcute de muncitori se strâng într-o parte a halei unde se montează batozele.

Pe strungarul fruntaș Zamfirescu Marin l-am găsit strujind o piesă necesară unei batoze. La prima vedere îți se părea că acest lucru e ușor. Dar nu este așa. A fi strungar și încă fruntaș, trebuie să ai o calificare bună și să lucrezi cu atenție. O mică neatenție ar aduce pagube mari. Virful cuțitului de la strung s-ar rupe, iar piesa s-ar strica. În privința aceasta tovarășul Zamfirescu e un maestru neîntrecut. Nedînd rebuturi, organizîndu-și bine munca, el și-a îndeplinit angajamentul luat în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai cu 526 la sută.

Muncitorii și tehnicienii de aici sînt preocupați de a da agriculturii cât mai multe și mai bune produse, de a ușura munca acelor care cu

mîinile lor făuresc recolte bogate. De aceea, inovațiile aduse de muncitori sînt îmbrățișate și puse în practică. Pentru a-mi dovedi, tovarășul Zamfirescu, mă luă după el într-un colț al halelor și-mi arătă:

— Anul acesta, țărani muncitori vor putea vedea în timpul treieratului un lucru neobișnuit pentru ei. La unele batoze fabricate anul acesta de uzinele noastre, nu va mai fi nevoie de coșari în timpul treieratului. Poate unii se vor mira, chiar și dumneata. Cum să nu fie coșari? Și totuși așa va fi. Munca coșarului o va face un mecanism numit alimentator, care va lua snopii aruncați de pe stog, de om, și-i va băga în batoze. Anul acesta vor fi văzute mai puține batoze cu asemenea mecanisme, continuă să-mi spună tovarășul Zamfirescu — dar în anii care vor urma, ele vor fi mai multe, luînd locul greii munci de coșar.

Am plecat din secția unde se lucrează prețioasa inovație a muncitorilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu”, la secția de motoare a batozelor. Munca era în toi. Vlășceanu Nicolae, unul dintre fruntașii secției, monta de zor piesele pe scheletul unei batoze. Aici monta una, dincolo alta și batoza lua altă înfățișare, așa cum o cunoaștem noi pe arii. Batoza e gata. În curte o așteaptă meșterul vapsitor Țucmeanu Ilie. El o va face frumoasă ca de sărbătoare. Asemenea batoze vor porni zi de zi din uzina „Tudor Vladimirescu” din Capitală, spre S.M.T.-uri și gospodării de stat, ușurînd munca harnicei noastre țărâni muncitoare.

Gh. Jiroveanu

Popas la Ilieni în preajma zilei de 1 Mai

Baci Rechi Mihai se oprește din mersul lui agale, privind la copiii ce se jucau în curtea căminului de zi. Adeseori cînd trece pe aci face același lucru. Cite odată uită să mai plece din loc. „Fericită viață aveți voi. — Își spune el. — Eu n-am apucat-o”. Și apoi pleacă.

Amintirile îl năpădesc. Stăpînirea vremurilor trecute i-a făcut lui — țaran muncitor maghiar — viața amară, plină de necazuri. Cîta înrăjpire n-au căutat să sădească „domnii” între țaranul muncitor român și cel maghiar. Baci Mihai își aduce bine aminte de acei ani negri și se cutremură. Gîndurile îl poartă apoi în zilele noastre, la traiul nou de acum al țaranilor muncitori români și maghiari din comuna Ilieni, raionul Sf. Gheorghe.

Dimineața și-a arătat semnele. Tractoarele au pornit la cîmp. În urma lor se înșiruie căruțele colectiviste. Söke Arpad după ce cuprinse cu privirea pămîntul din fața lui, se adresa lui Lazăr Cioma:

— Și-acum, frate Lazăr, hai la întrecere. Să vedem care pe care. Cred că n-ai uitat angajamentul?

— Se poate? Doar se apropie 1 Mai! — răspuse Cioma.

Copii jucîndu-se în curtea căminului de zi al comunei

Bătălia terminării la timp a muncilor de primăvară s-a pornit. Oare cine va ieși primul? Seara, la sediul gospodăriei, se face socoteala muncilor executate peste zi: 19 hectare însemnate cu cartofi și 4.000 kg. îngrășăminte chimice împrăștiate pe sîmînturi. Fruntași în întrecere: Söke Arpad și Haidu Ion. În ropotul aplauzelor, Arpad și Ion se îmbrățișează.

Cu același avînt își muncesc ogoarele și țărani muncitori cu gospodării individuale din comună. În cinstea zilei de 1 Mai, ei au pornit întrecerea patriotică pe circumscripții electorale avînd ca obiectiv terminarea în sîmînturilor de primăvară din urgența iniția și executarea a mai

mult de jumătate din lucrările urgenței a doua. În fruntea acestei mari bătălii se află deputați ca Cerciu Gheorghe și Törek Iosif.

Ziua de muncă s-a sfîrșit. Care încărcate cu unelte și oameni se întorc în sat. S-ar părea că odată cu lăsarea serii munca s-a terminat. Dar nu-i adevărat. La căminul cultural abia acum începe activitatea: repetiția cîntecelor, jocurilor, monoloagelor, poeziilor și scenetelor. Aici găsești pînă tîrziu corul, echipele de dans și de teatru. Echipele pregătesc program special de 1 Mai. Corul execută cîntecul „1 Mai”, dansatorii „Ceardașul” și hore rominești, echipa de teatru piesa „Stă-

Îmbold spre noi succese

Zilele trecute a apărut în ziare o veste îmbucurătoare. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri, cu privire la îndeplinirea planului de stat pe trimestrul I, arată că producția globală pe întreaga industrie a fost realizată în proporție de 106,2 la sută. E o realizare care se datorește muncii neprecupețite a oamenilor muncii, îndrumați de partid și ajutorului multilateral primit din partea Uniunii Sovietice. Numeroase fabrici și uzine au îndeplinit prevederile planului cincinal cu 9 luni înainte de termen. Urmarea firească a acestor realizări s-a văzut în mărirea stocurilor mărfurilor de larg consum. Prin cooperativele sătești și prin comerțul de întîmpinare, au fost trimise țărâni muncitoare mult mai multe pro-

duse textile, încălțăminte, articole gospodărești și materiale de construcții, față de primele trei luni ale anului trecut. Agricultură țării a fost înzestrată cu încă 549 autocoamine noi, 413 semănători, mii de tractoare, pluguri, cultivate și diferite alte mașini agricole.

Sectorul socialist al agriculturii s-a dezvoltat și s-a întărit. În țara noastră se numără azi 5.145 întovărășiri agricole și gospodării colective.

Bucurîndu-se de înfăptuirile din primul trimestru al celui de al cincilea an al planului cincinal, oamenii muncii de pe ogoare au pornit cu avînt în campania pentru obținerea unei recolte globale de 10 milioane tone porumb și grâu, pentru obținerea unei recolte medii de cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar.

Bătrîni povestesc tineretului

1 MAI ALTĂDATĂ

Tinerii din satul Sîntuhalm, din împrejurimile Devei, nutreau de mult dorința de a afla despre felul cum se sărbătorea în trecut ziua de 1 Mai. La cererea lor, un muncitor mai în vîrstă, tovarășul Paul Dubovski, a povestit zilele trecute, la căminul cultural, chipul în care partidul organiza sărbătorirea zilei frăției internaționale.

...De cum începea april, copiii poliției umblau turbați. Cu orice preț voiau să împiedice pregătirile sărbătoririi zilei de 1 Mai. Comuniștii erau zvîrliți în închisori. Paza era dublată. Dar, Comitetul Central al Partidului Comunist Român prevedea din timp aceste manevre. Cu mult înainte se pregătea întîmpinarea marelui zile. Se scriau lozinci, afișe, manifeste, care erau răspîndite sub nasul poliștilor. Tineretul era de un prețios ajutor. În deplină taină se stabilea locul întîlnirii. Acesta era secretul cel mai mare și mult nădușeau agenții poliției ca să afle unde se ține adunarea oamenilor muncii. În ziua stabilită, femei, bărbați, muncitori, țărani și ostași, tineri, de diferite naționalități, se întîlneau la mina de aramă, după cetate, sau în pădurea lui Blejan. Așezați pe butuci de lemn, pe colțuri de piatră, participanții ascultau o conferință în care se vorbea despre înflăcărarea cu care luptă muncitorii și țărani din întreaga lume și din țara noastră în întîmpinarea zilei de 1 Mai. Urmau discuții aprinse cu privire

la lupta pentru dobîndirea de libertate și drepturi. Vorbînd despre succesele obținute de muncitorii și țărani din Țara Sovietică, se îndemneau toți participanții la întîlnire să ducă în mijlocul muncitorilor și țaranilor veștile despre succesele primilor oameni cu adevărat liberi, oamenii sovietici.

După conferință se cînta „Internaționala”, „Eliberarea 1 Mai” sau se recitau poezii din Petöfi, Neculuță, Eminescu și alți poeți. Seara tîrziu, participanții la adunare se despărțeau hotărîți de a duce mai dirji lupta pentru o viață nouă...

Tinerii din sală ascultau. Nu le venea să creadă că au fost vremuri cînd trebuia să stai ascuns în pădure și tainic să sărbătorești o zi așa de măreață. Mulți muncitori, mulți luptători pentru cauza poporului și-au dat sfîrșitul în beciurile siguranței.

Se întunecase. Tinerii ar fi vrut să afle încă multe din viața luptătorilor comuniști, dar tovarășul Dubovski Paul terminase de vorbit. Apoi, pînă seara tîrziu, discuțiile n-au mai conținut pe ulițele satului. Borița Maria și Șerban Cornelia vorbeau despre roadele muncii lor, despre pregătirile pe care le fac în cinstea zilei de 1 Mai. Almășanu Liviu îi vorbea lui Ignă Cornelia despre fericirea de a trăi astăzi în deplină libertate, cînd fiecare om muncește pentru el și pentru patria lui dragă.

Gh. Fleancu

pînii pămîntului”. Solista Bica Ioana învață cîntecul popular „Hai bădiță la în-sămîntat”. Ziua de 1 Mai, ziua solidarității oamenilor muncii de pretutindeni, va fi cinstită de ilieni prin-

tr-o mare serbare. Peste sat vor răsuna cîntece care proslăvesc libertatea, înfrățirea, munca ce pregătește belșugul.

Gh. Roșu

Colțul roșu al colectivei are o frumoasă activitate. În fotografie vedem un grup de colectiviști venind să ceară cărți de la bibliotecarul Pop Carol.

Conferința de la Bandung și-a încheiat lucrările

La Bandung, și-a încheiat lucrările în seara zilei de 24 aprilie conferința țărilor Asiei și Africii, unul din evenimentele deosebit de însemnate din zilele noastre.

Vreme de șapte zile reprezentanți ai 29 de țări asiatice și africane au discutat probleme legate de lupta popoarelor lor împotriva asuprii străine, pentru înfăptuirea deplină a independenței țărilor. Discuțiile purtate în timpul conferinței, hotărârile luate, comunicatul dat la sfârșitul lucrărilor înfățișează dorința fierbinte a popoarelor Asiei și Africii de a trăi în strinsă colaborare, fără amestec străin. Conferința de la Bandung a scos cu putere la iveală năzuința fierbinte de pace a popoarelor celor două continente, împotrivirea lor crescândă față de pregătirile de război ale imperialiștilor.

O deosebită însemnătate a avut în tot cursul lucrărilor conferinței participarea la discuții a delegației R. P. Chineze. Cuvântările rostite cu acest prilej de șeful delegației R.P. Chineze, Ciu En-lai sînt întruciparea năzuințelor tuturor popoarelor Asiei și Africii. „Au apus pentru totdeauna zilele cînd soarta popoarelor Asiei și Africii era hotărîtă după bunul plac al altora — a spus Ciu En-lai. Credem că dacă sîntem hotărîți să apărăm pacea lumii, nimeni nu ne poate împinge într-un război; dacă sîntem hotărîți să luptăm pentru apărarea independenței noastre naționale, nimeni nu ne va mai putea înrobi; dacă sîntem

hotărîți să stabilim relații de prietenie între noi, nimeni nu ne mai poate dezbrina“.

Un puternic răsunet a avut declarația făcută de Ciu En-lai cu privire la problema micșorării încordării în regiunea Taiwanului. În cadrul unei întîlniri avute cu unii șefi de delegații, Ciu En-lai a împărtășit dorința guvernului chinez de a discuta și duce tratative cu guvernul Statelor Unite în cadrul unei conferințe în problema reducerii încordării în Taiwan. Toate posturile de radio și agențiile de presă imperialiste au difuzat textul declarației lui Ciu En-lai. Ziarele americane au publicat-o sub titluri mari.

Bună parte din lucrările conferinței țărilor Asiei și Africii au fost ocupate cu discutarea în mod deosebit a problemei păcii și colaborării internaționale. În comunicatul dat la sfârșitul lucrărilor conferinței sînt arătate unele principii a căror respectare de către state ar duce la dezvoltarea colaborării prietenești între popoare. Printre aceste principii se numără: respectarea drepturilor fundamentale ale omului; respectarea suveranității și integrității teritoriale a tuturor țărilor; securitatea egalității tuturor raselor și tuturor naționalităților mari și mici; neamestecul în treburile interne ale altor țări; reglementarea tuturor neînțelegerilor prin mijloace pașnice etc.

La Bandung popoarele asiatice și africane s-au ridicat împotriva jugului asupritor, împotriva colonialismului, sub orice față s-ar afla el.

PE SCURT

VIENA. După cum se anunță de către secretariatul Consiliului Mondial al Păcii, în toate țările lumii se desfășoară largi pregătiri în vederea Adunării Mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace, care va avea loc anul acesta în luna mai la Helsinki. În Suedia, Brazilia, Tunisia și Japonia, precum și în alte țări, au loc întruniri pentru alegerea delegațiilor ce vor fi trimise la Adunarea mondială a păcii de la Helsinki.

BERLIN. În ziua de 22 aprilie s-a deschis la Dresda Congresul german pentru securitate și pace. La congres iau parte 1.200 delegați din cele două părți ale Germaniei. Au fost invitați delegați din numeroase țări străine.

LEIPZIG. La Leipzig a avut loc conferința reprezentanților oamenilor muncii și sindicatelor țărilor europene. La conferință au luat parte delegați din 27 țări europene. În cadrul conferinței și-au spus cuvîntul numeroși delegați arătînd că oamenii muncii din Europa vor lupta cu toată puterea lor împotriva remilitarizării Germaniei apusene, împotriva ațîțătorilor la un nou război.

Pe calea lămuririi problemei austriace

Tratatul și-au arătat din nou roadele

În timp ce propaganda americană nu mai conțene să trimbițeze că nu este cu puțință ca prin tratative să se ajungă la vreun acord în ceea ce privește tratatul de stat cu Austria, la Moscova au început tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Austriei. Într-un timp scurt tratativele au fost încununate de succes, dovedindu-se prin fapte că Uniunea Sovietică este cea care doarește sincer lămurirea pe calea tratatelor a tuturor neînțelegerilor.

Astfel, Uniunea Sovietică a deschis calea lămuririi uneia dintre cele mai spinoase probleme din inima Europei, problema austriacă. Pe ce linie va trebui să meargă de acum înainte Austria, în lumina acordului sovieto-austriac încheiat la Moscova? În primul rînd Austria nu va îngădui pe teritoriul ei nici un fel de bază militară străină, nu va întreprinde nici un fel de acțiuni agresive și nu se va alătura vreunui bloc militar.

Poporul austriac a primit cu o bucurie sinceră și firească rezultatele tratatelor de la Moscova. Fie-

care cetățean austriac își amintește și de vizita făcută mai demult la Washington de o delegație a guvernului austriac. Care a fost pentru Austria rezultatul acelei vizite? Cîteva discursuri războinice și tot a lîtea promisiuni.

Oamenii simpli din lumea întreagă pun față în față, în mintea lor, rezultatele celor două vizite ale delegațiilor guvernului austriac la Washington și Moscova. Și acum își dau și mai bine seama că imperialiștii au împiedicat timp de 10 ani lămurirea problemei austriace și a tuturor celorlalte probleme internaționale. Bineînțeles că în rîndurile cercurilor războinice din S.U.A. rezultatul tratatelor în problema austriacă a fost ca un duș rece pe capul înfierbîntat al ațîțătorilor la război.

Pasul înainte pe care l-a făcut Uniunea Sovietică și în privința problemei austriace, obligă guvernele din apus să dea repede un răspuns la propunerea Uniunii Sovietice pentru convocarea la Viena a unei conferințe a miniștrilor de externe a celor 4 mari puteri. Această conferință ar urma să stabilească încheierea tratatului de stat cu Austria. În zilele care urmează se va vedea limpede dacă puterile apusene vor dori să discute la o conferință a miniștrilor de externe lămurirea problemei austriace.

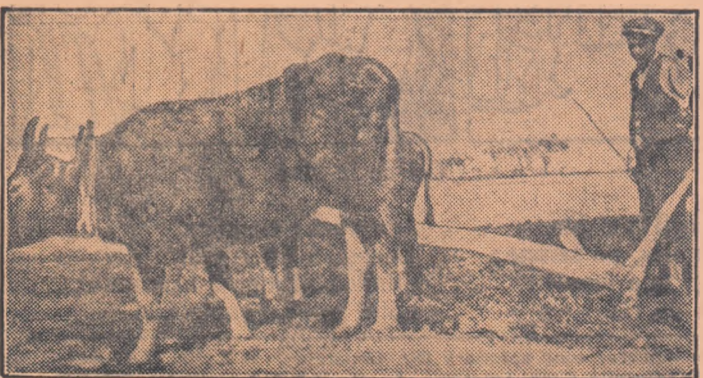
Un urma vizitei delegației guvernamentale austriace la Moscova, tratativele și-au arătat încă odată marea lor însemnătate pentru cauza păcii. Și de această dată inițiativa vine din țara primăverii omenirii, din Uniunea Sovietică.

AUREL RALEA

Șomaj și mizerie

Privind cele două fotografii, ne dăm seama de viața grea pe care o îndură oamenii muncii din țările subjugate dolarului. În prima vedem un grup de șomeri italieni, stînd pe stradă, așteptînd să li se dea puțința să lucreze. Iar în a doua fotografie vedem un țăran turc arîndu-și pămîntul cu un plug de lemn, așa cum se lucrează cu sute de ani în urmă.

S P O R T

La Utrecht-Olanda, s-a terminat campionatele mondiale de tenis de masă. La acest campionat, echipa feminină de tenis de masă a Republicii Populare Romîne a adus patriei noastre trei titluri mondiale. În finala simplu femei, Angelica Rozeanu a întrecut pe austriaca Linda Wertl cu 3-0, cucerind pentru a șasea oară, an de an, titlul de campioană mondială. În finala probei de

dublu femei, echipa Angelica Rozeanu și Ella Zeller a întrecut pe surorile Rowe-Anglia cu 3-2, cucerind astfel titlul de campioană mondială la dublu femei. Echipa țării noastre a mai cucerit și titlul mondial pe echipe. În urma acestor victorii, reprezentativa țării noastre a cucerit trei titluri mondiale: pe echipe femei, simplu femei și dublu femei.

De prin lume adunate

Fuga este rușinoasă...

Mari necazuri au dregătorii de la Bonn cu tinerețel german care nu vrea să îmbrace uniforma militară! În orașul Fribourg ei au trebuit să țină o nouă adunare în care iarăși au încercat să convingă tinerețel german să devină carne de tun.

În fața clădirii unde trebuia să se țină adunarea organizată de militaristii germani era adunată o grămadă de polițiști aflați de pază și control. Deodată apare o mașină în care era instalat cel ce trebuia să ia cuvîntul, domnul Blank.

El era omul potrivit pentru o asemenea adunare. În primul rînd este vorba să fie cocoșat în fruntea ministrului de război. Iar în al doilea rînd, de atîtea bătăi cite a mincat la în-

trușiri asemănătoare, cînd a luat cuvîntul, îi este pielea tăbăcită. Totuși el nu se lasă și latră într-una: „Vreau război!“ — gîndindu-se bineînțeles că el își va pune pielea la adăpost și va trimite pe alții la moarte.

Urcat la tribună domnul Blank a căutat să pară un om foarte bine dispus. Degeaba! Deși cei ce au luat parte la adunare au fost trecuți de polițiștii lui Adenauer prin ciur și sită, totuși ei n-au fost repoliti-coși cu campionul militarismului vest-german. L-au huiduit, i-au aruncat cu ouă stricate și cu pelarde. Ca un bușon care face tot felul de ghidușii la circ, el a căzut pe podea. S-a ridicat plin de praf și învoinețit de furie. A început să facă spume la gură. Ca să arate că este mare viteaz, el a stri-

gat: „M-am săturat. Chiar de nu vă place, vă vom pune o uniformă pe spate, pentru că noi sîntem mai puternici“.

— Nu vrem război! Ieși afară! — au strigat cei din sală.

Cu coada între picioare, domnul Blank a luat-o la fugă ca cel mai ordinar dintre pungași. El a ieșit din sală pe ușa din dos, a sărit un gard și... pe-aci ție drumul. A fugit de-i sfîrșiau picioarele.

Domnul Blank a știut și de această dată să-și pună la adăpost pielea și așa destul de tăbăcită. Căci cine știe ce i s-ar fi întimplat dacă ar mai fi rămas în sală și ar mai fi continuat cu urletele sale războinice.

„A știut el ceva: „Fuga-i rușinoasă, dar e sănătoasă“.

„VISUL LENEȘULUI”

Leneșul: — O să am o recoltă...

GHICITOARE

Merge-acolo lume multă,
Vorba unuia ascultă
Și-nvîrtesc mereu, bădăie,
Rotocoale pe hîrtie
Na, că merge și nevasta!
Ia ghiciți, ce-o fi și asta?

(Școala de alfabetizare)

EPIGRAME

Acelor țărani muncitori care nu puneau preț pe știința inginerilor agronomi:

Ziceau unii țărani, mai ieri:
— Muncim și fără ingineri!
Azi, tot dinșii vin și cer:
— Noi... am mai vrea un inginer!

Multe comune din patria noastră au fost electrificate.

Ostează luna, supărată,
Pălină mai mult ca altădată:
— Dacă în sat lumină-au pus
Eu ce mai stau aicea sus?

Unele gazete de perete stau multă vreme neschimbate.

Mormăie gazeta: — Frate,

Zău că-s supărată foc:
Toate sînt în sat schimbate,
Numai eu mai stau pe loc.

Talentatul poet satiric sovietic Demian Bednii (Efim Alexeevici Pridvorov) s-a născut dintr-o familie de țărani săraci în satul Gubov-

ca, gubernia Herson, trăind între anii 1883—1945.

Versurile sale pline de dragoste pentru popor sînt, în același timp,

arme puternice îndreptate împotriva dușmanilor dinlăuntru și dinafara țării.

Publicăm mai jos una din fabulele lui Demian Bednii.

ARICIUL

Unde i ariciul, șarpele dă dosul.
— Drac blestemat! Uritul și țeposul!
Dar stai nițel: vii tu la socoteală! —
Și șarpele pîndi o răfuială.
Cum însă a lui vlagă nu-i ajuta destul,
El își momi vecinul, mai mic, dar înzestrat —
Dihorul nesătul:
— Amice, ia privește pe iarnă ce-am păstrat,
Ce colosal arici!
O strașnică gustare poți să-ți tocmești în taină.
Dar cum sîntem amici,
Din inimă îți dărui această hrană faină!
O, de-ai să guști băiete — el pofta i-o adapd —
N-o să mai ai dorință în veci de altceva!
Dihoru-și linge botul, ispita este grea,
Și ar gusta al naibil, de-i lasă gura apă!
Dar, oare, cum să-nceapă?
— Apucă-l uite-așa.
Apucă-l cum oi vrea! —
Ii dă sfat șarpele —
— Cum vrei!
Cu dinți dintr-o parte poți să-l iei

Sau burta să i-o spinteci în felii —
Ești meșter doară, de-asta nu mă tem —
Numai nu zăbovi!
(Ariciul însă se făcuse ghem)
Se încordă dihorul harnic.
De poftă-l apucă un tremurici,
Și-n salt se năpusti peste arici.
Da-n țepi se poticni amarnic —
— Inșfacă-l, hai, răpune-l! — reptila șuiera —
Ce, te-ai lăsat? Apucă-l! Ori nu mai ești întreg?
Dihorul, de durere, pe cite înțeleg,
Vede doar negru'n față, și botu i singera.
Inșfacă-l tu! — răspune dihorul cu necaz —
Și ospătează singur, mai lasă-i pe amici,
Și-n ceea ce privește mîncarea de arici,
Spun drept, nu mi se pare să aibă-atîta haz!

Morala-i că dușmanii ne-ar fi-nșfăcat cu sețe.
Dacă-mpotriva fiarei cu poftă de măcel,
Nu ne-ar fi stat de pază, cu țepii de oțel,
Ale Armatei Roșii baionete.

1933

O poveste cu mult tîlc

Poate că nu s-ar fi întîmplat povestea aceasta, dacă nea Mușat, președintele întovărășirii din Vlădeni, care plecase cu căruța la raion, pe un timp ploios, n-ar fi trebuit să mîie peste noapte la Virloagă, președintele colectivei „Zori Noi”.

A ajuns pe la unsprezece ceasuri.. Virloagă și ai lui nu se culcaseră încă. De oaspe, s-au bucurat de parcă ar fi văzut un frate.

— Pînă mă-ngrijesc eu de-o țuiculiță pentru drumețul ăsta, pune repede cîteva perechi de cîrnați la tigaie! — vorbi Virloagă nevesti-si.

Păhărelul cu țuică i-a mai demorțit lui nea Mușat oasele și, peste cîteva clipe, mirosul de cîrnați prinse a-l gîdila pe la nas. Și ce miros! Parcă se împleteau acolo toate mirodeniile din lume într-o aromă care, sătul să fii, și tot te îndeamnă la mîncare.

Cîrnații s-au prăjit, iar oaspetele, laolaltă cu gazdele, începu să-și domolească foamea. Nea Mușat nu le mai găsea cuvinte de laudă:

— De cînd sînt, zău, n-am mai mîncat așa cîrnați!

— Iți plac, hai? — se mîndri

Virloagă. — La noi, nu-i casă de colectivist, care să n-aibă cămara plină. Mîncîcă oamenii cîrnați cu mămăliguță, cîrnați cu fasole, fel și fel.

— Vă cam laudați frate...

— Păi de ce să nu ne laudăm? Noi am muncit. Noi li facem. Avem metoda noastră.

— Care?

— O cunoști și dumneata: metoda cuiburilor așezate în pătrat. Nea Mușat se pipăi înțîi, să vadă nu visează. Apoi socoti că, deh, atîta drum cu căruța l-o fi zdruncinat nițel la cap...

— Nu înțeleg, nene Virloagă. Ce-au cîrnații aface cu cuiburile și cu pătratele? Că doar nu-s cartofi sau fasole.

— Ascultă — răspune Virloagă — spune-mi cîstit, voi la întovărășire nu folosiți metoda cuiburilor așezate în pătrat?

— Drept să-ți spun, am încercat la altele, dar la cîrnați încă nicio-dată.

— Dar porumbul îl semănați în cuiburi așezate în pătrat?

— Sigur că da... Puțintel.

— Puțintel. Vezi? D-ai-a n-aveți cîrnați mulți.

— Asta-i bună! N-ai vrea să spui că faci cîrnații din porumb!

— Ba, cam așa ceva. Ai văzut gospodăriile colectiviztilor noștri? Nu-i ogradă să n-aibă în afară de alte orătănii, și un porc-doi, bineșor îngrășați. Unii au peste două sute de kile. Cu ce crezi că îngrășăm porcii ăștia? Cu porumb, firește. Dar știi dumneata ce condiție trebuie să îndeplinească porumbul ca să poți îngrășa porcii cu el?

Nea Mușat își pierduse graiul. Dădu numai semn din cap, că nu știe.

— Trebuie să-l ai din belșug! — urmă Virloagă — adică să-l fi semănat în pătrat. Înțelegi? Porumbul e materia primă. Așa poți avea nu numai porumb mult, dar și porci grași, prima!

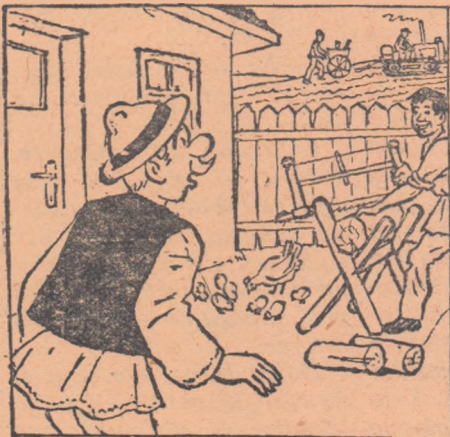
— Și ce mai prima! — spuse nea Mușat, ce mai prima! La toamnă am să te chem să-ți arăt și eu cît folos aduce noua metodă.

VICTOR PIȚIGOI

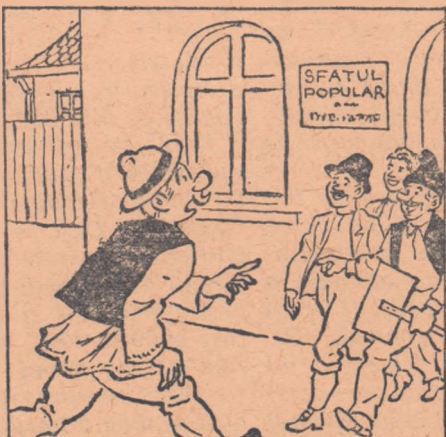
(după o idee a scriitorului ucrainean Ostap Vișnea)

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (44)

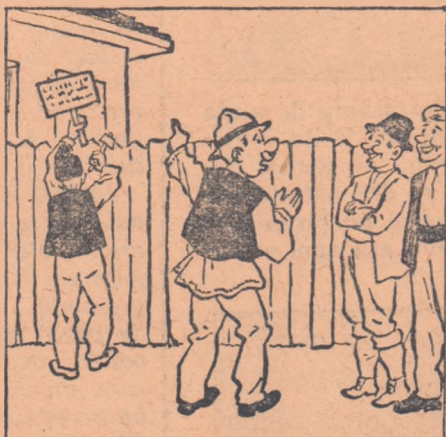
Desen: C. Florian
Text: Ion Gheorghe

Moș Ardei:
Ieși măi frate la arat!
— Ce, de lemne-ți arde ție?!...
Țăranul:
Ia dă-mi pace, măi frăție
Pînă ce nu-s supărat!

Moș Ardei:
Stancu ăsta, măi, ce neam!
Munca nu vrea să și-o facă.
Hai să-l scuturăm oieacă!
Cei de la sfat:
Păi... la el ne și duceam.

Moș Ardei:
Văd că nu ziceți nici pts,
Deci m-ați înțeles, pe semne;
Fiindcă stă și taie lemne
Trebuie făcut de rîs.

Cei de la sfat:
Așa vorbe cu păcat
Leneșilor mergi și zi-le,
Fiindcă Stancu-a-nșămîntat
Lotul tot, de șapte zile.